

Landsmødevedtagelse om medier og kultur

Indledning

For DSU handler kulturpolitik ikke kun om, hvorledes man skal støtte de forskellige kunstformer, kulturtilbud og styrke eksperimenterende og ny kunst. For DSU handler kulturpolitik grundlæggende om demokrati og demokratiinddragelse. Kultur skal være til stede for, til gavn for og benyttes af den brede befolkning – det er disse principper der ligger til grund for DSU's kulturpolitik.

Kulturen, grundlaget for et samfund.

Kultur er et undefinerbart ord, som beskriver en befolknings hverdag i nutid som fortid. Den viser vores udvikling inden for kunst, teknologi, væremåde og levemåde. Kultur er så meget mere end et kobramaleri. Det er også et maleri af landskab, en folkeret og en tænkemåde. Et lands kultur er en filosofi fra et folk om hvordan de ønsker at leve og har levet.

Derfor er det vigtigt at holde fast i, hvordan det har været, og hvordan det er nu og spå om hvordan det bliver.

Mennesket, den enkelte dansker, stor som lille skaber kulturen. Så lad mennesket føle, at det er dem, som skaber kulturen og ikke kulturen, der skal skabe dem, som er set prøvet så mange gange før!

Derfor handler fremtidens kulturpolitik om at få bredt de snævre kulturmiljøer ud, så flere befolkningsgrupper end i dag får gavn af de kulturtilbud, som er defineret af de offentlige midler.

Nok støtte – ikke styre

I DSU ønsker vi, at kunsten udvikler sig på sine egne præmisser. Derfor er vi stærke støtter af armslængdeprincippet, hvor støtten gives via rammeaftaler, så kunsten frit kan udfolde sig uden indblanding. Det betyder, at vi er imod politisk styrede bestyrelser, men ikke imod dialog mellem politikken og kunsten.

Samtidig mener DSU, at det er nødvendigt med målrettet støtte til kunst og kultur.

Dansk film er et eksempel på en kunstart, der gennem øget støtte og politisk fokus har blomstret og vist sig yderst konkurrencedygtig på den internationale såvel som på den nationale scene. Den positive udvikling vil vi gerne overføre til andre områder som musik, teater, billedkunst, design og arkitektur.

Desværre er støttemulighederne for vores kultur bygget op over en gammeldags tankegang, som i højere grad favoriserer kunstnere, der i forvejen har bevist, at de kan sælge deres kunst, fremfor at tilgodese nyere kunstnere, som befinder sig i vækstlaget. Vi er imod livslang kunststøtte. I stedet vil vi stille krav til kunst, uanset hvor etableret kunsteren er.

DSU ønsker samtidig at støtten til kunst og kultur ikke skal gives til isolerede kulturelle øer. Det er en vigtig forudsætning for et rigt kulturliv, at den udøvende kunst har en bred kontaktflade til det omgivende samfund og liv.

Men vigtigst af alt mener DSU, at politikerne skal huske, at kunsten udvikler sig og finder nye former. For 300 år siden var Mozarts klaverkvintet nyskabende og banebrydende, i dag bliver det nye kulturelle land indvundet på andre områder. Det skal vi indrette vores kulturstøtte efter.

Priserne ned!

En anden måde at lette tilgængeligheden til de kulturelle tilbud er generelt at sætte priserne ned. Det gælder bl.a. på kunstmuseer, i teateret og til koncerter.

For mange, især unge og ikke-etablerede kulturbrugere, virker billetpriserne afskrækkende, og det kan være mere end svært at finde 500 kroner til teaterbilletter på et SU-budget – især hvis man ikke er flittig bruger af kunst og kultur i forvejen.

Der findes allerede i dag en række tilskudsordninger til for eksempel teaterbilletter, men de fleste er indrettet på en måde, så de tilgodeser dem, der går i teateret ofte. DSU ønsker ordninger, der tilgodeser de mange, der ikke går i teateret så ofte, frem for de få, der bruger det hele tiden.

Man kunne for eksempel forestille sig en støtteordning, der gav et vist tilskud til hver solgt billet på udvalgte kulturinstitutioner og spillesteder, eller en ordning, der gav unge og studerende en generel rabat på alle typer billetter.

DSU ønsker, at de offentlige museer skal gøres gratis tilgængelige for alle

Ud af museerne – ind i metroen

En af de ældste og mest etablerede måder at opleve kunst på, er ved at løse billet til et museum.

Den form mener DSU trænger til at blive udviklet, hvis den skal appellere til et ungt publikum.

DSU ønsker et opgør med dogmerne om, at kultur er noget, der kun kan opleves på etablerede institutioner.

Derfor skal der åbnes for at det offentlige rum kan anvendes som midlertidig scene, hvor museer og teatre kan præsentere udsnit af deres aktuelle tilbud, og hvor nye kunstnere kan udstille deres værker. Gader og pladser skal også udenfor byernes årlige festuger præsentere os for kulturelle oplevelser og gøre kunst til en del af vores hverdag. Gamle som nye kunstnere kunne f.eks. udstille på skoler, virksomheder og endda på metrostationerne for på den måde at få dem ud i det offentlige rum. Vi mener, at det vil styrke interessen for kunst og give større lyst til at opsøge den på museer og i teatre.

Nye målgrupper – nye midler

Kunstmuseerne skal blive bedre til at formidle og reklamere for den kunst, de udstiller. Det nytter ikke, at museerne arbejder for at få flere kunder i butikken, hvis den oplevelse, de giver de nye kunder, ikke er til at forstå.

Det bør være et krav, hvis museerne skal have offentlig støtte, at de for hver udstilling præsenterer en formidlingsstrategi. Den skal både henvende sig til museumsgæster med viden på forskellige niveauer og indeholde en selvstændig strategi rettet mod de grupperinger, der normalt ikke benytter sig af disse kulturtilbud.

Til den strategi vil digitale medier være et oplagt redskab både på selve museet, hvor gæsten for eksempel kan få informationer om kunstværkerne på en pocket-pc eller en mobiltelefon, og gennem information på internettet både før, under og efter et museumsbesøg. Museernes egne hjemmesider bør placere sig centralt i deres informationsstrategier, og de kan, udover at præsentere de aktuelle udstillinger også bruges til at tilbyde interesserede museumsgæster uddybende oplysninger om kunstværkerne. Museerne bør også have mulighed for at søge tilskud til deciderede web-udstillinger.

Ydermere kræver DSU at man i højere grad bruger folkeskolen såvel som ungdomsuddannelserne til at udvikle unges kulturelle perspektiv. Folkeskolen er en enorm mulighed for at få kulturen ud til den brede befolkning – denne mulighed skal udnyttes.

DSU ønsker oprettelsen af lokale kulturcentre, hvor de mangeartede kulturtilbud samles på ét sted, således at f.eks. musikfaciliteter, aftenskoler og biblioteker deler bygninger sammen. Håbet er at

skabe et miljø præget af liv, hvor mennesker mødes på kryds og tværs af forskellige interesser og får en stigende interesse for at engagere sig i det væld af kulturelle aktiviteter, som borgeren kommer i kontakt med. Tilsvarende skal vi for ungdommens vedkommende integrere folkeskolen med fritidstilbud, sportsfaciliteter og ungdomsklubber

Dramatisk fornyelse!

Over 90% af kulturstøtten går i dag til hovedstadsområdet. Dette finder DSU dybt uacceptabelt – det er grundlæggende nødvendigt, at en større geografisk spredning af de eksisterende kulturtilbud finder sted. Dette er i midlertidigt ikke muligt med en så stærk centralisering af kulturstøtten. For at skabe reelle kulturtilbud til den brede befolkning er det essentielt at man over en kortere årrække for omlagt kulturstøtten så kulturtilbudene også kommer ud til hele befolkningen.

Det gælder også på teaterområdet. I dag får Det Kongelige Teater mere støtte end alle andre danske teatre tilsammen, uden at det bliver modsvaret med krav om kunstnerisk fornyelse.

DSU mener ikke, at det er rimeligt, at få store teatre sidder på hovedparten af den danske teaterstøtte. I stedet skal fordelingen ændres, så kriterier som nytænkning og alternative ideer kommer i højsædet. Det betyder, at der omdigeres støtte til teatre, der nytænker deres udtryksform og mikser kunstformer. For DSU skal vækstlagene i kunsten og kulturen i centrum, og derfor er det vigtigt at give andre end den snævre kulturelite adgang til det eksperimenterende teater.

Teatervækstlaget har også en opgave som udvikler og katalysator for resten af skuespilmiljøet i Danmark. For eksempel skyldes en stor del af dansk films succes, at de samme skuespillere og instruktører har haft mulighed for at eksperimentere og udvikle sig på de mindre scener.

Endvidere har den danske kulturstøtte i alt for lang tid fokuseret på nationale projekter, med det resultat at Danmark, internationalt ikke har bemærket sig. Ligesom vi produktmæssigt er konkurrencedygtige på det internationale marked, mener DSU, at vi skal være konkurrencedygtige når det gælder kulturområdet. Derfor skal der ved en omlægning af kulturstøtten afsættes midler til internationale kulturprojekter.

Dansk Film – nye tider, nye tanker

Nye generationer søger nye kulturelle indtryk, og danske film og danske serier er et godt eksempel på en genre, som er blomstret op, og hvor kunstnerisk kvalitet og nyskabelse går hånd i hånd med folkelig udbredelse. Dansk film giver danskerne indsigt i andre samfundslag og anderledes tanker, og for DSU er målet fortsat at støtte op om dansk film via målrettede støtteordninger.

DSU ønsker en debat af den nuværende filmstøtteordning. Det kan være u hensigtsmæssigt, at kun få konsulenter sidder og fordeler de mange millioner, som gives i støtte til dansk film, og det kan give problemer med alsidigheden. Det er dog vigtigt, at fordelingen af filmstøtten også i fremtiden holdes langt væk fra politikerne.

Dansk film rummer i dag alt fra kommercielt tænkte kassesucceser til snævre kunsthøj kvalitet, og det er vigtigt at støtten går til de film, som både rummer mulighed for bred folkelig udbredelse og høj kunstnerisk kvalitet.

Nye toner – støt musikken

Et andet eksempel på en kulturel udtryksform er musik, da det har en stor kulturel betydning for vores hverdag.

Dog er den nuværende støtteordning på dette område uholdbar. Som situationen er i dag, går størstedelen af musikstøtten til den klassiske musik frem for en ligelig fordeling mellem klassik og

rytmisk musik. Dette hænger hverken sammen med efterspørgslen på de to områder eller behovet for, at styrke og udvikle den mere eksperimenterende musikscene. Støtten til musikscenen skal som, kravene overfor den generelle kulturscene bygge på fornyelse – ikke en dogmatisk tilgang til hvad der er god eller dårlig musik.

Det er derfor også vigtigt at musikstøtten i større omfang end i dag, gives til de lokale spillesteder der gør et reelt arbejde for at styrke den musiske undergrund. Ved en omlægning af musikstøtten fra en klassisk domineret støtte til en mere ligelig fordeling mellem den klassiske og rytmiske musik, vil der blive mulighed for, at der vil blive frigivet nok midler til, at de lokale musikscener ville få et reelt løft.

Public service for publikum

De statsejede danske TV-stationer er en kulturel succeshistorie, der pga. den rivende udvikling i mediebilledet bør have øget opmærksomhed i netop disse år.

De spiller en vigtig rolle, både når det handler om udbredelsen af alle andre kulturformer og som selvstændig nyskaber af kunst og kultur.

Størstedelen af befolkningen foretrækker faktisk i stigende grad de offentlige kanaler frem for de private, og denne udvikling skal støttes, så garantien for kvalitet i udbudet af nyheder, oplysning, debat, kultur og underholdning styrkes.

Radio- og fjernsynslovgivningens § 10 om public service er et middel hertil, men vægtningen af de forskellige elementer i begrebet, f.eks. oplysning og underholdning, bør specificeres og prioriteres individuelt, ligesom man f.eks. i dag vægter danske produktioner ved hjælp af krav om procentuel fordeling.

Public service frem for privatisering og pop

Tilfredsheden med de offentlige TV-stationer er et tegn på, at udbuddet i Danmark stemmer overens med befolkningens ønsker og behov, og at balancen mellem de to statsejede tv-stationer er værd at bevare i dens nuværende form.

Salg af offentlige radiokanaler har vist, hvor svært det er at fastholde kommercielle udbydere på et så løst defineret begreb som public service. Derfor vil DSU ikke privatisere TV2. Vi frygter, at en privatisering af TV2 vil skabe uligevægt og forringet kvalitet i mediebilledet.

Vi ønsker at både TV- og radiokanalerne skal konkurrere på kvalitet fremfor de kommercielle kanalers mainstreampræmisses. Konkret bør kulturelle og oplysende programmer styrkes gennem kanalernes bestyrelses samarbejde med de kulturelle institutioner og frivillige organisationer. De dele af sendefloden, der rettes mod specifikke målgrupper, skal tage disse gruppers ønsker med i programplanlægningen. Især skal tilbuddene til børn og unge styrkes. Det er udmærket, at der er tilbud om programmer med hitlisternes top-20, men DSU ønsker også større bredde i TV-stationernes tilbud til de unge, der interesserer sig for sværere tilgængelige kulturelle områder.

DSU ønsker, at Danmarks Radios bestyrelse skal være en professionel bestyrelse, frem for politisk styret af skiftende regeringer. Heri ligger der, at den skal være politisk afhængig og valgt ud fra faglige kvalifikationer.

Den øgede adgang til tv-udsendelser på internettet sætter licensdebatten tilbage på dagsordenen. DSU mener, at en fast licenssats baseret på husstandens modtagerapparater er forældet og økonomisk uretfærdig. Derfor bør licensbetalingen ske via skatten således, at licensafregningen sker på grundlag af indkomsten.

Internettet – fremtidens kulturbærer

De næste års digitalisering og brug af internettet stiller de traditionelle public-service-medier, radio og tv-kanalerne, overfor en kæmpe udfordring. Allerede nu er det vigtigt at overveje, hvordan befolkningen sikres formidling af nyheder, magasinprogrammer og dramaproduktioner, når en større del af kanalernes sendeflade sendes online. Men det er ikke kun public service-medier, som bliver udfordret af de nye elektroniske muligheder. Det gør hele den etablerede kunst og kulturverden og dermed også den traditionelle måde at tænke kunst og kulturstøtte på.

Fremtidens film, musik og billed- og installationskunst vil i høj grad vokse i subkulturer på nettet, og det vil samtidig blive langt billigere for de udøvende kunstnere at nå ud til et stort publikum. Men samtidig vil de fremtidige generationer have et så voldsomt informationsoverload, at opgaven bliver at sortere i de mange tilbud og finde de kunsttilbud, man har lyst til at bruge.

Hvis man vil kombinere armslængdeprincippet med kunststøtteordninger, som hjælper nye og eksperimenterende kunstnere med at møde den brede offentlighed, så bliver opgaven at sikre den fornødne politiske fleksibilitet i de fremtidige støtteordninger. Kun på den måde får vi også udbredt kunsten og kulturen til en ny generation.